



# KLUBÍČKO



Prosinec 2012

PAPEŽSKÁ  
MISIJNÍ DÍLA

**„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“**

Ahoj kamarádi,  
první sněhové vločky pocukrovaly naši krajinu, zahrady, pole, domy, a také naši školu. Začala opravdová zima, a to je pro většinu z nás skvělá zpráva. Můžeme se koulovat, stavět sněhuláky, sánkovat, nebo si zalézt do tepla a číst si knížku, nebo třeba i naše prosincové Klubičko☺.



V měsíci prosinci se však připravujeme na jednu opravdu radostnou událost, na Vánoce. Křesťané si tehdy připomínají narození Božího Syna, Ježíše Krista. Této přípravě se říká *advent* (z lat. příchod). V tomto období se snažíme otevřít svá srdce a pozorně a v tichosti naslouchat oné radostné zvěsti, kterou již tehdy, o vánoční noci oznámil anděl pastýřům, zprávě o tom, že se Bůh rozhodl zahrnout člověka svojí láskou a odpuštěním. Důležitou součástí této přípravy je však také uvědomit si, že jsme byli takto obdarováni proto, abychom se naučili darovat. Jedině tak může být adventní očekávání a vánoční tajemství dokonale uskutečněno. Svojí láskou nás Bůh učí předávat tuto lásku ostatním. Misionáři se tohoto poslání ujali s nadšením a o Boží lásce vyprávějí ve všech koutech celého světa. Svědčí o tom nejen svým kázáním, modlitbou, ale také svými skutky. Naše Misijní klubko se rozhodlo podpořit projekt „Jeden dárek navíc“, a přispět tak svým drobným příspěvkem k šíření radosti v misijních oblastech. Uspořádali jsme proto v naší škole další prodejní sbírku s názvem „Vánoční cukrování“ a její výtěžek poputuje právě na dárek pro misie.

Vzorem křesťanské lásky k druhým je také světec a zároveň patron naší českobudějovické diecéze, sv. Mikuláš. Příběh o jeho životě a činech, a také to, jak si jeho odkaz připomínáme v současnosti, pro vás zaznamenali reportéři Klubička.

Nejenom Vánoce jsou však dobou, kdybychom měli předávat úsměv a lásku, ale mohou nám alespoň o trochu více připomenout, abychom nezapomínali na ty, kteří naši pomoc skutečně potřebují. Misionáři se snaží vytrvat v tomto vánočním úsilí celý rok, zkusme je tedy následovat a jednat po vzoru křesťanské lásky v každé situaci, ve které bude někdo potřebovat naší pomoc.

## Jeden dárek navíc

Dalším z projektů, které bychom vám v tomto čísle chtěli představit je sbírka, která se koná na vybraných místech právě v této předvánoční, adventní době. Její příprava je však dosti složitá a časově náročná, proto naše školní misijní klubko zvolilo pro tuto sbírku alternativu v podobě „Vánočního cukrování“, které proběhlo 10. prosince v prostorách naší školy. Výtěžek z této akce tedy rovněž poputuje na potřeby dětí v misiích, i když jsme se k němu dobrali „snadnější“ cestou.

Cílem této akce je vzpomenout si na děti, které nemohou prožít tak krásné a bohaté Vánoce jako my v Čechách, protože třeba nemají co jíst, nebo postrádají někoho, kdo by jim nějaký ten dáreček koupil. Můžeme pro ně tedy našetřit nějaké peníze a vhodit je do kasičky pro misie, aby jejich Vánoce mohly být radostnější.

Tato sbírka by podle PMD měla tedy probíhat takto:

Děti z misijního klubka, ale třeba i z farností či škol se během adventu pokusí vymyslet, co by jejich kamarádi z misií nejvíce potřebovaly. K tomu jim může pomoci např. plakát, misijní časopis, či přednáška o jedné z těchto oblastí a děti si pak samy zvolí, jakým způsobem by chtěly svým kamarádům z druhého konce planety pomoci. Dávají si stranou nějakou tu korunku a na obrázek nakreslí, čím konkrétním by dětem chtěly pomoci (např. sešity, knížka, miska s rýží, ručník, mýdlo, apod.). Z obrázku a našetřených peněz udělají balíček a donesou jej na místo, na kterém se v jejich okolí pořádá sbírka PMDD s názvem „Jeden dárek navíc“. Výsledky celé akce jsou pak zveřejňovány prostřednictvím organizátora projektu, a děti se tak mohou přesvědčit, kam jejich dárek doputoval, a že jejich snaha někomu opravdu pomohla.



## Kancelář Papežských misijních děl navrhuje pro uskutečnění této akce tyto způsoby:

a) *Zdobení stromečku*: na první neděli adventní je třeba v kostele instalovat zelený stromek (bez ozdob) a připravit pod něj krabičku s ozdobami (stačí papírové) a košík na dárky. Na stromek se každou neděli zavěsí tolik ozdob, kolik bylo přineseno dáreků. Ozdoby mohou zavěšovat samy děti, které dárek přinesly, nebo by měly alespoň být přítom. Na Vánoce budeme oslavovat Ježíšovy narozeniny u stromečku ozdobeného našimi obětními dárky.

b) *Rozzářená obloha nad betlémem*: v některých kostelích se staví menší betlémy, za které je možné instalovat např. z kartonu tmavou oblohu. K ní se připraví krabička s hvězdami vystříženými ze staniolu nebo jiného lesklého papíru. Za každý dárek se na oblohu připevní hvězda. Až se na Vánoce před oblohu instaluje betlém, bude kolem stáje zářit obloha vyjadřující dětské oči zářící radostí (největší radost z dárku má ten, kdo ho daroval).

c) *Vlastní betlém*: tam, kde k tomu jsou podmínky, můžeme během adventní doby stavět vlastní betlém. Na první neděli adventní umístíte na vhodné místo prázdnou stáj a kolem ní pár oveček. Do krabičky připravte postavičky např. z papíru. Děti, které se chtějí do sbírky zapojit, si vezmou postavičku domů. Až se jim podaří našetřit peníze na dárek, vybarví i svoji postavičku a přinesou ji společně s dárkem. Postavičky se umístí před stáj. Všechny čekají, až se Pán Ježíš narodí. Už jsou zde připraveny se svými dárky a těší se, jakou z nich bude mít radost. A tak dále.... Vlastní tvořivost se meze nekladou.

Vybrané peníze za tuto akci mohou rodiče poslat na číslo účtu PMD (VS 240).



Zdroj: [www.missio.cz](http://www.missio.cz)

U nás ve škole jsme zvolili trochu jiný způsob, ale chceme ujistit všechny, kteří se našeho *Vánočního cukrování* zúčastnili, že jejich „dárek navíc“ poputuje na konto Papežských misijních děl stejně, jako dárky všech dětí z ostatních misijních klubek a farností.

**K Vánocům patří také koledy, zazpívejte nebo zahrajte si s námi jednu z těch nejkrásnějších křesťanských koled, která nám sděluje tajemství vánočního příběhu:**

## 117. NARODIL SE KRISTUS PÁN (I)

Vznešeně česká

D (A D) E7 A D A E7 A E7 A A7



1. Na - ro - dil se Kris-tus Pán, ve - sel - me se,

D A D A D G A7 D D (A D G)



z rů-že kví-tek vy - kvet nám, ra - duj-me se. Z ži-vo - ta čis-

A D D (A D G) A D D7 G D (Emi D A7) A D



té - ho, z ro - du krá-lov - ské - ho nám, nám na - ro - dil se.

2. Jenž prorokován jest, veselme se, ten na svět poslán jest, radujme se. Z života...

3. Člověčenství naše, veselme se, ráčil vzítí na se, radujme se.

4. Goliáš obloupen, veselme se, člověk jest vykoupen, radujme se.

5. Boží Syn se vtělil, veselme se, aby hříšně spasil, radujme se.

6. Z nebe na zem sestoupil, veselme se, aby nás vykoupil, radujme se.

7. Chudý s námi bydlel, veselme se, zimu, bídu trpěl, radujme se.

8. Ponižení přijal, veselme se, by nám nebe získal, radujme se.

9. Pánem jsa všech pánů, veselme se, snášel pro nás hanu, radujme se.

10. Syn jsa Boha Otce, veselme se, dán jest zemské Matce, radujme se.

(Zdroj: [www.vira.cz](http://www.vira.cz))

**A nyní ještě recept na netradiční vánočku z klášterní kuchyně:**

## Vánočka



Dej do mísy 25 až 30 dkg másla, sádla anebo husího, kachního sádla, 20 dkg cukru, 1 dkg soli, citrónové, pomerančové kůry, vanilky, rumu, višňovky, 4 až 6 celých vajec. Dobře rukama propracuj a očištěné, oprané hrozinky, opařené a oloupané krájené mandle. Jsou-li ořechy, můžeme vyloupané, pokrájené též přidat. Pak ze 4 dkg kvasnic vykynutý kvásek a 1 kg přesáté, ohřáté mouky.

Mléka co jest třeba. Vypracuj rukama dobře tužší těsto a nech zkynout. Zkynuté rozděl na 8 kusů. Vyválej podlouhlé šišky. Rozplácní každou a plň.

Velmi důležitá poznámka: Chceme-li vánočku plněnou, buďto makovou, anebo oříškovou, ořechovou nadívkou anebo mandlovou.

### **Maková nádívka:**

Vaříme vodu, cukr, trochu sádla, přidáme mletý mák, zrnko soli, hrozinky. Svaříme v hustou kaši.

### **Oříšková - ořechová - mandlová náplň:**

Cukr, vodu, kousek másla vaříme. Strouh. oříšku, ořechy, mandle, hrozinky, zrnko soli v hustou kaši. Kdo chce, přidej čokolády. Pak každou sbal. Pleť vánočku, dej na sebe. Potří tu spodní vodou, dej na ni ten vrch. Špejlemi hodně zapickej a nech v ní a zkynutou potří vejcem, peč. Pečenou cukrovou vodou, posyp cukrem. 6-7 minut nech v troubě zaschnout.

Zdroj: JEŘÁBEK, A. *Klášterní kuchařka*, vydalo Karmelitánské nakladatelství, 2004.

## Svatý Mikuláš

**Když se řekne svatý Mikuláš, všem se nám jistě vybaví postava hodného pána v dlouhém plášti s bílou bradou, který dětem rozdává dárky. Mikuláš je jedním z nejoblíbenějších světců dětí i dospělých. Kdo však skutečně byl tento světec, ochránce dětí a dobrodinec všech lidí, kteří se ocitli v nouzi? Odpovědi můžeme čerpat z historických pramenů, a také z mnoha legend.**

Z historicky doložených dat se dozvídáme, že Mikuláš se narodil kolem roku 280, v řeckém Patrasu. Kněžské svěcení přijal podle legendy od svého strýce biskupa. Pocházel z bohaté rodiny, ale po smrti svých rodičů rozdal celé dědictví chudým. O jeho vysvěcení na biskupa vypráví známá legenda: Jednoho dne se mladý kněz Mikuláš vydal do města Myra (Turecko), aby tam vyřídil nějaké záležitosti. Když tam dorazil, chtěl se ještě pomodlit ranní modlitbu, a tak vstoupil do hlavního kostela ve městě. Najednou se kolem něho seběhli lidé a začali hlasitě jásat a provolávat mu slávu jako biskupovi. Překvapený Mikuláš se ptal, z jakého důvodu ho označují za biskupa a lidé mu na to odpověděli, že když se stále nemohli shodnout na tom, kdo by se měl stát jejich novým biskupem, řekli si, že jím bude první kněz, který vstoupí toho dne do chrámu. Mikuláš se stal pro svojí dobrosrdečnost a štedrost u lidu oblíbeným. Jeho úřad ale provázeli také nepříjemné události, protože v té době byli křesťané pronásledováni a vězněni Římany. Biskup Mikuláš se věřících zastával a navštěvoval je, až se jednou sám ocitl v zajetí, kde byl těžce trápen. Po svém propuštění vystoupil na slavném Nicejském koncilu (r.325). Více se o jeho životě s jistotou neví. Přibližné datum biskupova úmrtí se odhaduje mezi roky 345 a 351, 6. prosince, na tento den také v katolické církvi připadá svátek tohoto světce.



Svatý Mikuláš byl však tak oblíbený, že se úcta k tomuto světcovi brzy rozšířila v celé řecké církvi a později také ve slovanských zemích. Největší slávy se světcovi odkazu dostalo v 8. stol. v Rusku, kterého je sv. Mikuláš patronem. V 11. století přenesli italsí piráti uloupené světcovi ostatky do italského města Bari, kde jsou dodnes uloženy v bazilice, která je tomuto světcovi zasvěcena.

Sv. Mikuláš je v dílech výtvarného umění znázorňován často jako starší biskup, který v ruce drží knihu na níž jsou tři zlaté koule, sáčky s penězi, nebo tři zlatá jablka. Tento světcův atribut se odvozuje z legendy o obdarování tří dcer zadluženého otce, který se rozhodl prodat své dcery do nevěstince. Když se o tom dozvěděl Mikuláš, vrazil otevřeným oknem do pokojů dívek tři noci za sebou peníze, ze kterých jejich otec mohl zaplatit nejenom své dluhy, ale ještě zbylo dívkám i na věno.

Jiná, tzv. „žákovská“ legenda zase hovoří o tom, jak Mikuláš jednou prý ochránil tři žáky před tím, aby je zlý hostinský, k němuž zašli, nezabil a nenaložil do soli. Proto je Mikuláš často znázorňován s nakládacím sudem, v němž sedí tři mládenci. A další legenda vypráví o tom, jak Mikuláš pomohl lodi, která se dostala do tísně na moři a jejíž námořníci ho vzývali. S kotvou proto ukazuje světce např. malba na oltářním nástavci v lübeckém kostele Panny Marie.

Sv. Mikuláš je hlavním patronem českobudějovické diecéze, kde je mu též zasvěcen katedrální chrám.

Zdroje článku: SCHAUBER V., SHINDLER M., *Velká kniha o svatých*, vydalo nakl. Doron;  
[www.vira.cz](http://www.vira.cz), [www.pastorace.cz](http://www.pastorace.cz), [www.katolik.cz](http://www.katolik.cz).

## **Svatý Mikuláš ve škole**

**I u nás ve škole se objevil sv. Mikuláš a obešel všechny třídy co u nás na škole jsou. A tam jsme nechyběli ani my, reportéři Klubička, abychom pro vás získali pár informací. Tady máte stručný popis „pochodu“ se sv. Mikulášem, jak jsme jej pro vás zaznamenali:**

1. třídy: V prvních třídách bylo zpočátku napjaté ticho. Za lavicemi seděly vyděšené tvářičky dětiček, které se bály čertů, ale když do třídy vešel Mikuláš, děti si mohly oddechnout, čerti letos totiž nechodili aby nebyl zbytečný rámus. Svatý Mikuláš dal dětem radu do života a andělé jim rozdali balíčky plné dobrot.

2. a 3. třídy: Ve druhých a třetích třídách byli malí uličníci. Jelikož se ale přiznali, že zlobí paní učitelku také dostali nadílku. Navíc Mikulášovi zazpívali a měli krásně vyzdobené lavice lucerničkami se svíčkami.

4. a 5. třídy: V těchto třídách už byli žáci odvážní a nebojácní, jelikož už to nejsou žádné malé děti, a tak se sice někteří pochechtávali, ale zato pozorně poslouchali.

6. a 7. třídy: Tady už se žáci před příchodem Mikuláše také neschovali pod lavice, ale přivítali jej s úctou a porozuměním, jak se sluší na jejich věk a znalosti.

8. a 9. třídy: A co říci zde? Nejsme si jistí, jestli se k reakcím na návštěvu Mikuláše v těchto třídách dá napsat něco slušného☺. Vezměme to tedy stručně: v osmičkách se usínalo nebo uchechtávalo, a v devítkách se ani moc dlouho nepobylo, protože se žáci nechovali tak, jak by měli. A jak řekl sám Sv. Mikuláš: „Nejsme přece v žádném cirkuse, ale ve škole.“

Autoři reportáže: **Terka, Anička, Honza.**

Pozn. redakce: Fotografie z Mikulášské nadílky u nás ve škole najdete na stránkách školy.



## Vánoce v misijních oblastech

**Jak asi prožívají Vánoce lidé, kteří žijí v chudých zemích? Takovou otázku si položili i pracovníci PMD a společně o tom napsali článek. Jestli vás také zajímá, jak takové Vánoce v misiích vlastně probíhají, začtěte se s námi do následujícího textu, který vypráví o tom, jaké zvyky a tradice se v těchto zemích dodržují a je zároveň svědectvím o hluboké víře těchto lidí, kteří Vánoce vnímají jako oslavu narození Ježíše Krista.**

„Všude je obrovská radost z Kristova narození. Lidé se podle možností obléknou na oslavy do toho nejlepšího, co mají. Holčičky vypadají jako princezny, na kterých byste při prvním pohledu chudobu vůbec nepoznali,“ prozrazuje P. Jiří Šlégr, ředitel Papežských misijních děl v ČR, který několik Vánoc na misiích prožil. Vánoce jsou podle něj příležitostí ke společným setkáním v rodinách. Právě tomu chudí lidé přikládají velkou důležitost a cestují za svými blízkými i několik dní. „Lidé se ve velkém počtu zúčastňují mší svatých, při kterých radost vyjadřují hudbou, zpěvem i tancem. Kostely, kde se slaví vánoční bohoslužby, jsou krásně vyzdobeny dekoracemi z barevných fólií a třásní, klasické ozdoby si nemohou dovolit. Všude je také plno krásných kvetoucích rostlin. Na Vánoce se chudí těší i proto, že se dosyta najedí, protože i několik měsíců si šetří na to, aby si během Vánoc mohli dopřát rýži, pečené kuře, zeleninu, ovoce a nápoje. Dárky si většinou kvůli chudobě nedávají. Ani stromečky, tak jak je známe u nás, nemají.“ Podle P. Šlégra vánoční atmosféru v krajinách s tropickým podnebím nepřipomíná sníh, ale zelená barva povyroslé kukuřice, která je znamením budoucí dobré úrody.

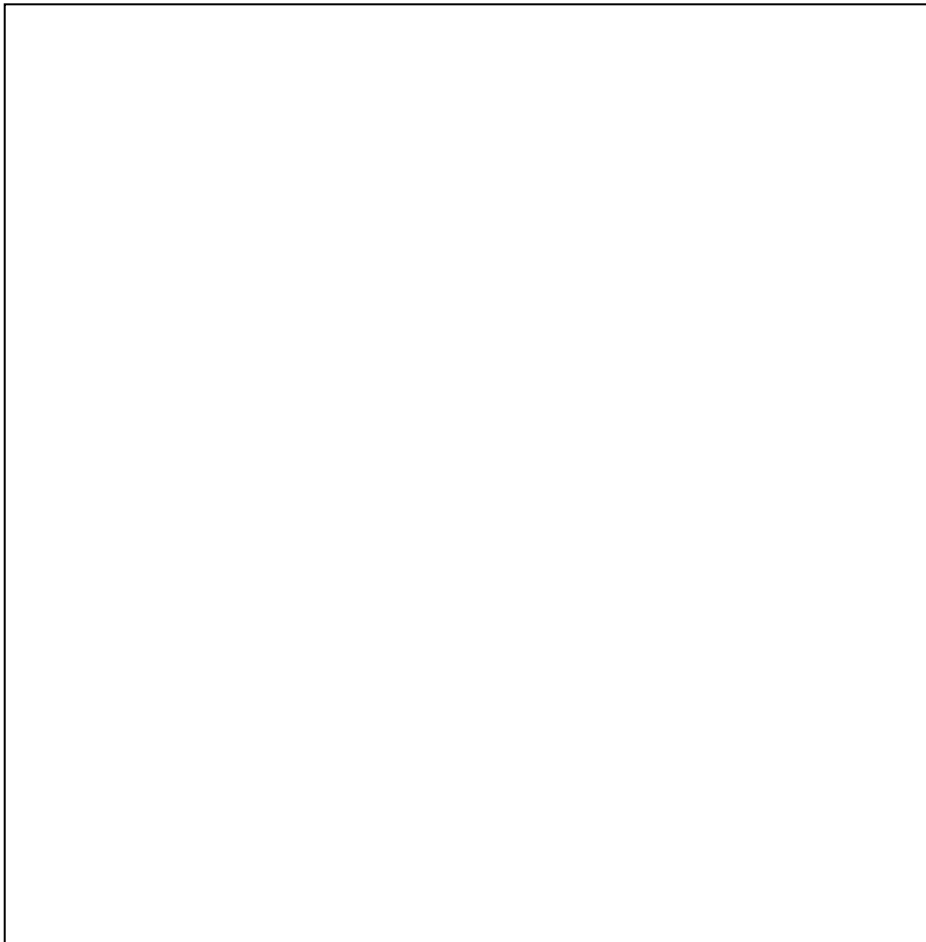
Není třeba dodávat, že oslavu Vánoc zavedli v misijních oblastech širitelé víry neboli misionáři. Ostatně o slavení Vánoc v misijních počátcích vypovídají i dochované záznamy v knihách. Například Vánoce misie v africkém Kamerunu popisuje P. Jan Emonts ve zprávě z roku 1917, *První vánoce misie v srdci Kamerunu*. Podle něj se místní obyvatelé na počátku 20. století na oslavu Vánoc důkladně připravovali. Sešli se na půlnoční mši s latinskými zpěvy, místo zvonů, které v té době ještě neměli, zazněly salvy z ručnic. Nechyběl ani stromeček, akorát místo smrčku byla nazdobená palma. I v Asii byly na počátku minulého století Vánoce důležitou událostí. Zpráva o himalájských Vánocích popisuje obrácení kmene, zpovědi, půlnoční mši a výměnu „svobody lesů za svobodu duše“. Podle misionáře P. Karla Hahnera a jeho *Vánoční idyly* z roku 1938 si obyvatelé Cejlonu dokonce s nadšením vyrobili i figurky do betléma.

Vánoce se podle křesťanské tradice slaví od 25. prosince do slavnosti Křtu Páně (první neděle po 6. lednu). Již ve 3. století někteří křesťanští teologové uvádějí 25. prosinec jako datum Kristova narození, oslava tohoto narození je dosvědčena poprvé v Římě kolem roku 336. Všeobecně se Vánoce v církvi slaví od 7. století a díky misiím se postupně dostaly do celého světa. (Zdroj: [www.missio.cz](http://www.missio.cz))



A jak vypadají Vánoce u nás v Čechách? Které prvky máme společné s obyvateli misijních oblastí, a které jsou zcela odlišné? Co je pro nás o Vánocích nejdůležitější? Jak Vánoce slavili naši rodiče či prarodiče? Zkuste se zamyslet nad těmito otázkami, případně se zeptejte svých blízkých a namalujte o tom obrázek nebo nám napište přímo na adresu naší redakce: [klubicko.czs@seznam.cz](mailto:klubicko.czs@seznam.cz).

**Vánoce u nás doma:**



## Zapojte se nyní do práce našeho Misijního klubka:

### ➤ Soutěž o NEJHEZČÍ POKLADNIČKU

Možná už jste slyšeli něco o projektu PMDD s názvem „Misijní bonbónek“. O této sbírce, kterou má nastarost každý dětský misionář vám více prozradí příští číslo Klubíčka.

Ale ještě před tím pro vás máme důležitý úkol: **Nakreslit a vyrobit kasičku**, kterou umístíte v prostorách školy, do které budou moct všichni žáci vhodit svoje uspořené mince pro své kamarády v misijních oblastech. Prosíme vás tímto o pomoc. Nakreslete tedy obrázek misijní kasičky na projekt „Misijní bonbónek“ (motiv bonbónku by se tam mohl objevit☺) a svůj návrh odevzdejte svojí paní učitelce třídní nebo jej pošlete na emailovou adresu Klubíčka: [klubicko.cz@seznam.cz](mailto:klubicko.cz@seznam.cz). Výherce získá malý misionářský dárek☺.

### ➤ Děkujeme za příspěvky na misie

Poděkování všem, kteří se zúčastnili našeho misijního „Vánočního cukrování“:

Naše Misijní klubko děkuje všem, kteří se podíleli na organizaci, přípravě a prodeji vánočního cukroví, především všem paním učitelkám a maminkám, babičkám, dětem, zkrátka všem, kteří si v době předvánočního zmatku našli chvíli času a sil, a napekli pro misie tolik vynikajícího cukroví. Dále chceme poděkovat všem, kteří si cukroví zakoupili a svým příspěvkem tak pomohli šířit vánoční radost tam, kde to děti jistě ocení. Kam tyto příspěvky doputovaly a komu pomohly Vám sdělíme v některém z příštích Klubíček.



### V příštím čísle najdete:

- Více informací o projektu „Misijní bonbónek“
- Rozhovor s otcem Markem Adamczukem o jeho misijní cestě k Inuitům.
- Kdo to byli „Mudrci z východu“ a co vlastně hledali?
- A mnoho dalších zajímavostí, nápadů, obrázků a fotek ze světa misíí.

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

**Anička, Bětka, Judit, Míša, Honza, Johanka, Kiky a Terka.**

Odpovědný redaktor: Veronika Iňová.

Tisk: CZŠ, Rudolfovská 23 v Č. Budějovicích.

Kontaktní adresa: [klubicko.cz@seznam.cz](mailto:klubicko.cz@seznam.cz).